

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

1 december 1998

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de volgende internationale akten :

1. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Ruimte-Agentschap, ondertekend in Parijs op 26 januari 1993 ;
2. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 27 januari 1993,
3. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de groep van Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee en de uitgewisselde brieven, ondertekend in Brussel op 26 april 1993 ;
4. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten, ondertekend in Brussel op 11 mei 1993 ;
5. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Toezichhoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 22 december 1994 en de uitgewisselde brieven, ondertekend in Brussel op 6 en 8 januari 1997 ;
6. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Conferentie van het Energiehandvest, ondertekend in Brussel op 26 oktober 1995 ;
7. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Liga van de Arabische Staten, ondertekend in Brussel op 16 november 1995 ;
8. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking, ondertekend in Brussel op 16 november 1995

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemeen juridisch kader : het Verdrag inzake het diplomatiek verkeer

Het Verdrag inzake het diplomatiek verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, vormt de basis voor het statuut, in het bijzonder de toekenning van voorrechten en immuniteiten, van organisaties met internationale rechtspersoonlijkheid en hun personeel. Dit Verdrag wordt op zulke organisaties analoog toegepast, overeenkomstig artikel 3 van het Verdrag inzake het verdragenrecht, opgemaakt in Wenen op 23 mei 1969 en in België bij wet van 10 juni 1992 goedgekeurd, geratificeerd op 1 september en in werking getreden op 1 oktober 1992.

Het Verdrag of de Conventie inzake het diplomatiek verkeer (infra de Conventie genoemd) werd door België geratificeerd op 2 mei 1968 en trad in werking op 1 juni 1968. Ze bevat een aantal dwingende bepalingen over de toekenning van voorrechten en immuniteiten. Het komt de ontvangende overheid niet toe hierover te onderhandelen, zoals blijkt uit het principe van de gelijke behandeling tussen de staten, c.q. internationale organisaties – een wederzijdse afwijking tussen staten is wel mogelijk, alsook een gunstigere behandeling dan in de Conventie bepaald (artikel 47).

Wat de voorrang van het internationale recht op het interne recht betreft, is de rechtspraak van het Hof van Cassatie sinds 1971 gevestigd. Deze zetelakkoorden hebben dus slechts een declaratief karakter in de mate dat de bepalingen van de Conventie dwingend zijn. De voornaamste bepalingen ervan worden hieronder bondig vermeld.

De Conventie bepaalt dat de ontvangende staat *de zending* (de vertegenwoordiging, de zetel) behulpzaam is bij de installatie van de zending zelf en eventueel van haar personeelsleden (artikel 21). De gebouwen (artikel 22) en het archief (artikel 24) van de zendingen zijn onschendbaar.

De middelen nodig voor de uitoefening van hun taken moeten door de ontvangende staat verleend worden (artikel 25). De zendingen mogen uiteraard niet in hun werking gehinderd worden : de bewegingsvrijheid van de leden van de zending geldt principieel (artikel 26). De communicatie met de zending moet ongehinderd kunnen verlopen en ze moet zelfs door de ontvangende staat beschermd worden (artikel 27, 1°) ; de briefwisse-

ling en de verzendingen (“diplomatieke tas”) zijn onschendbaar (artikel 27, 2° e.v.).

De vertegenwoordigde organisatie *en haar zendingshoofd* zijn vrijgesteld van alle nationale, gewestelijke en gemeentelijke belastingen en rechten ten aanzien van de gebouwen, met uitzondering van de heffingen en belastingen ter vergoeding van verleende diensten (retributies) (artikel 23).

De rechten en heffingen van de organisaties ontstaan in het kader van de uitoefening van hun officiële werkzaamheden, zijn vrijgesteld van alle belastingen en rechten van de ontvangende staat (artikel 28).

Wat *het personeel* van de zendingen betreft, wordt in de Conventie een onderscheid gemaakt tussen de personeelsleden met en die zonder het diplomatiek statuut.

Het diplomatieke personeel is onschendbaar : het is gevrijwaard van elke vorm van aanhouding of detentie (artikel 29). De privé-woning, archief en briefwisseling van dit personeel geniet dezelfde onschendbaarheid en bescherming als de gebouwen van de zending (artikel 30).

Hetzelfde geldt voor de goederen van de personeelsleden, behalve in het geval van maatregelen van tenuitvoerlegging in zakelijke rechtsgedingen, gedingen inzake erfopvolging en gedingen betreffende handels- of beroepsactiviteiten los van hun officiële functie in de organisaties (artikelen 30, 2° en 31, 3°).

De diplomatieke ambtenaar geniet de absolute immuniteit van rechtsmacht in strafzaken van de ontvangende staat en de immuniteit van rechtsmacht in burgerlijke en administratiefrechtelijke aangelegenheden, met uitzondering van de drie vermelde soorten rechtsgedingen (artikel 31). Voor diplomatieke ambtenaren die de nationaliteit van de ontvangende staat bezitten of er een permanent verblijf hebben, geldt deze immuniteit en onschendbaarheid slechts ten aanzien van officiële handelingen gesteld in de uitoefening van hun functie, tenzij de ontvangende staat aanvullende voorrechten en immuniteiten verleent (artikel 38).

De internationale organisaties kunnen wel uitdrukkelijk afstand doen van deze immuniteit en de ambtenaar doet ten opzichte van een eventuele tegenvordering impliciet afstand als hij een rechtsgeding inspant (artikel 32, 1°-3°). De afstand van de immuniteit van rechtsmacht houdt geen afstand van de immuniteit van tenuitvoerlegging van rech-

terlijke uitspraken in ; hiervan moet afzonderlijk afstand worden gedaan (artikel 32, 4°).

Hij is eveneens vrijgesteld van de in de ontvangende staat geldende voorschriften inzake sociale zekerheid, maar hij kan vrijwillig deelnemen aan het stelsel van die staat, mits de instemming van die staat (artikel 33). Deze bepaling belet echter niet het toepassen van bestaande overeenkomsten terzake of het sluiten van nieuwe overeenkomsten.

De ambtenaar met het diplomatiek statuut is vrijgesteld van alle belastingen en rechten, zowel persoonlijke als zakelijke, zowel nationale, gewestelijke als gemeentelijke belastingen, met uitzondering van

- indirecte belastingen begrepen in de prijs van goederen of diensten ;
- rechten en belastingen op particulier onroerend goed gelegen op het grondgebied van de ontvangende staat, tenzij hij de goederen beheert voor rekening van de zendstaat (c.q. de organisatie) in functie van de werking van de zending ;
- successierechten geheven door de ontvangende staat, met uitzondering van zijn roerende goederen of die van een inwonend gezinslid indien ze zich in de ontvangende staat bevinden als gevolg van de aanwezigheid van de overledene in zijn hoedanigheid van personeelslid van de zending of gezinslid van dat personeelslid (artikel 39, 4°) ;
- belastingen en rechten op particuliere inkomsten en een vermogensbelasting waarvan de bron gelegen is in de ontvangende staat ;
- heffingen wegens verleende diensten (retributies) ;
- registratie-, griffie- en hypotheekrechten en zegelrechten betreffende onroerende goederen, onverminderd boven vermeld artikel 23 (artikel 34) ;

Ook de invoer van roerende goederen bestemd voor officieel of persoonlijk gebruik wordt vrijgesteld van rechten, belastingen of heffingen, behalve van die voor opslag, vervoer en gelijkaardige diensten (artikel 36, 1°). In dit verband mag de persoonlijke bagage slechts onderzocht worden in aanwezigheid van de ambtenaar zelf of zijn gemachtigde (artikel 36, 2°).

Een diplomatieke ambtenaar mag in de ontvangende staat geen handels- of beroepsactiviteit ontplooiën gericht op persoonlijke verrijking (artikel 42).

Indien de inwonende gezinsleden van een diplomatiek ambtenaar de nationaliteit van de ontvangende staat niet bezitten, genieten zij de voorrechten en immuniteiten bepaald in de artikelen 29 tot en met 36 van de Conventie (artikel 37, 1°).

Het administratief en technisch personeel van de organisaties zonder diplomatiek statuut dat de nationaliteit van de ontvangende staat niet bezit of er niet permanent verblijft, geniet de voorrechten en immuniteiten omschreven in de artikelen 29 tot en met 35 van de Conventie, met dien verstande dat de immuniteit van burgerlijke en bestuursrechtelijke rechtsmacht van de ontvangende staat (artikel 31, 1°) beperkt is tot ambtelijke handelingen. Dit personeel geniet tevens van de vrije invoer van goederen bedoeld in artikel 36, 1° naar aanleiding van hun eerste installatie in de ontvangende staat (artikel 37, 2°).

Leden van *het dienstpersoneel in dezelfde internationale rechtspositie* genieten de immuniteit voor handelingen verricht in de uitoefening van hun functie, de vrijstelling van belastingen en rechten op loon hiervoor ontvangen en de vrijstelling bedoeld in artikel 33 van de Conventie, nl. de deelneming aan het stelsel van sociale zekerheid in de ontvangende staat (artikel 37, 3°).

Voor het overige genieten *personeelsleden van de zending zonder diplomatiek statuut, die wel onderdaan zijn van of permanent verblijven in de ontvangende staat*, slechts voorrechten en immuniteiten in de mate dat ze door deze staat zijn toegestaan (artikel 38, 2°).

De dragers van deze voorrechten en immuniteiten zijn echter niet vrijgesteld van de naleving van de regelgeving van de ontvangende staat (artikel 41, 1°). De gebouwen van de zending mogen niet gebruikt worden op een wijze die onverenigbaar is met haar functie, zoals omschreven in deze Conventie, door andere regels van internationaal recht of door bijzondere overeenkomsten die tussen de organisaties en de ontvangende staat van kracht zijn (artikel 41, 3°).

Internationale context per organisatie

Het Europees Ruimte-agentschap en zijn vestiging in België

Het Europees Ruimte-agentschap of ERA werd opgericht bij verdrag, ondertekend in Parijs op 30 mei 1975. Dat verdrag trad op 30 oktober 1980 in werking. De opdracht van het ERA bestaat erin de Europese samenwerking op het gebied van ruimte-onderzoek en dito technologie te ondersteunen en ze te promoten. Die activiteiten en hun toepassingen zijn uitsluitend voor vredelievende doeleinden bestemd. Het ERA telt 14 lidstaten, waaronder 12 landen van de Europese Unie (Luxemburg, Griekenland en Portugal zijn geen lid van het ERA) die worden vervoegd door Noorwegen en Zwitserland.

De hoofdzetel van het ERA is in Parijs gevestigd. Het ERA wenst echter naast het reeds bestaande station in Redu (Waalse Gewest) een bijkomende vestiging in België : een kantoor in Brussel wordt opgericht om de relaties tussen de organisatie en de Europese Gemeenschap te versterken.

Nu geniet het ERA de voorrechten en de immuniteiten die opgenomen zijn in bijlage 1 van het organiek verdrag. Krachtens artikel XV.3 van dat verdrag worden over de zetel en de kantoren, geopend volgens verdragsartikel VI, akkoorden gesloten tussen het Agentschap en de lidstaten waar die vestigingen gesitueerd zijn.

Kort na de ondertekening van het voorliggende zetelakkoord op 26 januari 1993, heeft het ERA het kantoor in Brussel geopend. In 1997 waren er vier personeelsleden tewerkgesteld, van wie twee met de Belgische nationaliteit. De oppervlakte van de kantoren bedraagt er 260 m².

De Europese Vrijhandelsassociatie en zijn vestiging in België

De Europese Vrijhandelsassociatie of EVA werd opgericht bij verdrag (Stockholm, 4 januari 1960) tussen Denemarken, Groot-Brittannië, Liechtenstein, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Zweden en Zwitserland. De huidige EVA telt nu nog vier lidstaten, namelijk IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland. De andere staten zijn toegetreden tot de Europese Unie. De EVA stelt tussen de lidstaten een vrijhandelszone in voor industriële goederen en wenst een bijdrage te leveren tot de liberalisering en de groei van de wereldhandel.

De hoofdzetel van de EVA is in Genève gevestigd. In het kader van de oprichting van de Europese Economische Ruimte (EER) tussen de Europese Unie en de EVA (Overeenkomst betreffende de EER, ondertekend in Porto op 2 mei 1992), werd echter een gedeelte van de organisatie naar Brussel overgebracht om er een EER-secretariaat te laten functioneren.

Krachtens artikel 35, 2 van het organiek verdrag van Stockholm kan de Raad van de EVA namens de EVA met de regering van de staat op wiens grondgebied de organisatie gevestigd is, een overeenkomst sluiten in verband met het juridisch statuut en de voorrechten en immuniteiten voor de EVA en haar personeel. Een dergelijk zetelakkoord werd destijds gesloten tussen de EVA en Zwitserland.

Reeds sinds juni 1992, dus enkele maanden voor de ondertekening van het voorliggende Zetelakkoord op 27 januari 1993, heeft de EVA personeel vanuit Brussel voor de EER-aangelegenheden laten optreden. Er werken nu 50 personeelsleden, van wie 12 met het diplomatiek statuut. Twee personen zijn van Belgische nationaliteit. De vestiging beslaat 2.100 m² voor haar kantoren.

De groep van Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee en zijn vestiging in België

Deze organisatie, kortweg GACS genoemd, werd opgericht bij het verdrag van Georgetown (Guyana), ondertekend op 6 juni 1975. Ze telt 70 lidstaten uit de genoemde geografische werelddelen, die een historische band hebben met de lidstaten van de Europese Unie. Ze heeft tot doel de ontwikkelingsbelangen van die staten te behartigen in het kader van hun samenwerking met de Europese Unie.

Tussen de GACS en de Europese Gemeenschap werd op 15 december 1989 in Lomé (Togo) de vierde Overeenkomst van Lomé ondertekend. Bij die Overeenkomst werd een Protocol nr. 3 gevoegd betreffende de voorrechten en immuniteiten van de organisatie, alsook een Verklaring van de Europese Gemeenschap over dat Protocol nr. 3, opgenomen als Bijlage LXXI. De vierde Overeenkomst van Lomé en het Protocol werden bij wet van 12 juli 1991 goedgekeurd. Ze trad op 1 september 1991 in werking.

Het secretariaat van de GACS is sinds 1977 in Brussel gevestigd. Zijn opdracht bestaat erin de andere instellingen van de organisatie in hun wer-

king te ondersteunen. In 1997 had dat secretariaat 87 personen in dienst, van wie 22 met het diplomatiek statuut. Twee personeelsleden hadden de Belgische nationaliteit. De oppervlakte van de kantoren bedraagt 2.400 m².

De “Cooperation Council of the Arab States of the Gulf” of de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten en zijn vestiging in België

De “Cooperation Council of the Arab States of the Gulf”, algemeen bekend als de “Gulf Cooperation Council”, of de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten werd opgericht bij verdrag tussen zes Arabische landen gelegen aan de Perzische (Arabische) Golf, namelijk Bahrein, Koeweit, Oman, Qatar, Saudi-Arabië en de Verenigde Arabische Emiraten (VAE). De ondertekening van het Handvest had plaats in Aboe Dhabi (VAE) op 25 mei 1981. De organisatie wenst volgens dat verdrag aan de leden de middelen te verstrekken voor de coördinatie, integratie en samenwerking op het gebied van economische, sociale en culturele aangelegenheden.

De hoofdzetel van de Samenwerkingsraad is gevestigd in Riyad (Saudi-Arabië). Wegens de vestiging van de instellingen van de Europese Gemeenschap in België en de voortdurend nauwer wordende banden tussen de leden van de GCC, de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, wenste de GCC een permanente vertegenwoordiging te installeren in Brussel.

Sinds de ondertekening van het voorliggende Zetelakkoord, op 11 mei 1993, werd de vestiging van de GCC in Brussel operationeel. In 1997 bedroeg het aantal personeelsleden minder dan tien.

De Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie en zijn vestiging in België

De oprichting van de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) werd voorzien in artikel 108 van het Akkoord betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) dat op 2 mei 1992 te Porto ondertekend werd door de lidstaten van de Europese Gemeenschap, de Europese Economische Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de lidstaten van de EVA op dat ogenblik. Sindsdien zijn Finland, Oostenrijk en Zweden tot de Europese Unie toegetreden (1995) en telt de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA nog vier

leden, namelijk IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland.

De Toezichthoudende Autoriteit van de EVA (TA/EVA) heeft volgende taken :

- het verzekeren van de naleving door de lidstaten van de EVA van de verplichtingen uit de Overeenkomst betreffende de EER ;
- het verzekeren van de toepassing van de regelen van het Akkoord betreffende de EER inzake mededinging ;
- het controleren van de naleving van het Akkoord betreffende de EER door de andere overeenkomstsluitende partijen bij dit Akkoord.

De hoofdzetel van de TA/EVA is gevestigd in Brussel. De vestiging is reeds sinds 1 januari 1994 operationeel, datum waarop het Akkoord betreffende de EER in werking trad. De TA/EVA beschikt over 44 personeelsleden, van wie drie het diplomatiek statuut genieten. Er zijn geen Belgen in dienst. De vestiging bezet voor de kantoren 2.400 m².

De Conferentie van het Energiehandvest en haar vestiging in België

De Conferentie van het Energiehandvest werd opgericht krachtens artikel 34 van het Energiehandvest, dat op 17 december 1994 in Lissabon door 51 staten ondertekend werd. Het Handvest werd door de federale overheid geratificeerd op 8 mei 1998, zodat het voor België op 7 augustus 1998 in werking trad.

De Conferentie van het Energiehandvest ondersteunt de toepassing van de beginselen en de bepalingen van het Energiehandvest en ziet hierop toe. De Conferentie van het Energiehandvest is hiervoor het beslissingsorgaan waarin alle partijen vertegenwoordigd zijn.

Voor het vervullen van haar taak beschikt de Conferentie van het Energiehandvest (CENH) over een secretariaat. Dit secretariaat is sinds de ondertekening van het voorliggende zetelakkoord, op 26 oktober 1995, gevestigd in Brussel. Het aantal personeelsleden bedraagt 27, van wie twee met het diplomatiek statuut. Drie personeelsleden bezitten de Belgische nationaliteit. De kantoren beslaan in totaal 11.777 m², een conferentiezaal van 400 m² inbegrepen.

De Liga van de Arabische Staten en zijn vestiging in België

De oprichting van de Liga van de Arabische Staten, algemeen ook Arabische Liga genoemd, werd voorzien in het Handvest van de Liga dat op 22 maart 1945 ondertekend werd. De Liga is een intergouvernementele organisatie die 22 leden telt. De Liga van de Arabische Staten heeft als doel de betrekkingen tussen de leden van de Liga te versterken, de coördinatie van hun beleid en activiteiten te bevorderen en hen te richten naar het gemeenschappelijk belang van alle Arabische landen.

De hoofdzetel van de Liga is gevestigd in Caïro. De Liga wenste een vertegenwoordiging in Brussel, om de relaties met de Europese Unie te vergemakkelijken via de coördinatie van de werking van de Arabische ambassades.

Sinds de ondertekening van het voorliggende zetelakkoord, op 16 november 1995, vestigde de permanente vertegenwoordiging van de Arabische Liga zich in België. Ze telde in 1997 zeven personeelsleden, van wie drie met het diplomatiek statuut. Er waren geen Belgen in dienst. De oppervlakte van de kantoren bedraagt 350 m².

Het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking en zijn vestiging in België

De oprichting van het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking (ACTS) werd voorzien in de Overeenkomst betreffende het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking. Dit verdrag werd ondertekend in Niamey (Niger) op 20 maart 1970. Het ACTS telt 44 leden, zowel autonome territoria als staten. België is verdragspartij bij die Overeenkomst.

Het ACTS is een intergouvernementele organisatie van landen verbonden door het gebruik van de Franse taal. Dat Agentschap promoot hun samenwerking op het gebied van onderwijs, cultuur, wetenschappen en technologie. Het heeft zijn activiteiten uitgebreid tot economische, technische en juridische samenwerking.

Zijn hoofdzetel is gevestigd in Parijs. In Brussel is een verbindingsbureau gevestigd. Sedert de ondertekening van het voorliggende zetelakkoord, op 16 november 1995, werd dat kantoor operationeel. In 1997 waren er vijf personen in dienst, van wie twee met het diplomatiek statuut. Drie personeelsleden bezitten de Belgische nationaliteit. Het kantoor neemt een vloeroppervlakte in van 150 m².

Bespreking van het onthaalbeleid ten opzichte van internationale organisaties : de intergouvernementele beleidsafspraken en de weerslag hiervan op de uitoefening van de Vlaamse bevoegdheden en op de verdragsprocedures

Opties voor een coherent onthaalbeleid

De interministeriële Conferentie voor buitenlands beleid heeft dit thema besproken op 7 oktober 1996 en de noodzaak van een doeltreffend en dus coherent beleid van de federale overheid en de gefedereerde overheden erkend, om te vermijden dat de internationale organisaties zich niet meer in België zouden vestigen of het zelfs zouden verlaten.

Daarom werd van oktober 1996 tot maart 1997 informeel en formeel overleg gepleegd tussen de federale en gefedereerde diensten, waarbij vertegenwoordigers van de bevoegde ministers betrokken waren, onder de coördinerende verantwoordelijkheid van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken.

De beraadslagingen leverden een inventaris op van de baten en de lasten van het onthaal op alle bestuursniveaus. Er werd in het bijzonder een gemeenschappelijk standpunt ingenomen over de draagwijdte van de fiscale vrijstellingen, verleend door de Conventie inzake het diplomatiek verkeer.

De interministeriële Conferentie nam op 22 april 1997 akte van dit resultaat en bevestigde dat een coherente onthaalpolitiek slechts kan worden gevoerd, indien het coördinatieoverleg tussen de regeringen blijft bestaan.

Door vertegenwoordigers van de betrokken ministers werd dan in juli 1997 principieel aangenomen dat er geen promotie voor de vestiging van internationale organisaties zou worden gemaakt, maar dat op het verzoek van nieuwe organisaties tot vestiging toch op een gastvrije wijze zou worden ingegaan. Hiermee wordt een aanbod bedoeld van statutaire en logistieke aard dat concurrentieel is met dat van de buurlanden. Voortaan zou het beleid erop gericht zijn de reeds gevestigde organisaties te behouden.

Als gebruikelijke regels inzake jurisdictionele en fiscale immuniteit werden de volgende aangenomen :

1. de officiële gebouwen, het archief en de briefwisseling van de organisatie en haar goederen en acti-

va m.b.t. de officiële werking genieten de volledige immuniteit van rechtsmacht en van fiscaliteit ;

2. deze jurisdictionele immuniteit geldt ook voor het personeel met het diplomatiek statuut ;

3. de andere personeelsleden beschikken over een functionele immuniteit van jurisdictie, d.w.z. dat zij geen procespartij kunnen zijn m.b.t. de handelingen ooit gesteld in het kader van de uitoefening van hun functie ;

4. het diplomatiek personeel geniet de ruime immuniteit op fiscaal gebied, zoals bepaald in de Conventie inzake het diplomatiek verkeer ;

5. de ambtenaren van de organisaties zonder diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen op het loon en de vergoedingen mits de organisatie een eigen belasting heft, alsook van de belasting op de toegevoegde waarde en de invoerrechten op huisraad en een wagen bij de eerste indiensttreding ;

6. er is geen fiscale vrijstelling voor het in België aangeworven personeel.

Weerslag op de bevoegdheidsuitoefening van Vlaanderen

Vooreerst zou dus elke internationale organisatie die zich in België vestigt, genieten van de absolute immuniteit ten opzichte van haar gebouwen en archief. De *betreding van de gebouwen* is afhankelijk van haar toelating. Ook *de toegang tot het archief* is onschendbaar. Deze algemene principes beperken ten opzichte van die organisaties de effectieve draagwijdte van *normen inzake huiszoeeking*, uitgevaardigd door het Vlaams Parlement krachtens artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de federale staatsstructuur. Bovendien zijn de Gewesten bevoegd voor de toepassing van de federale normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met inbegrip van de vaststelling van de inbreuken (art. 6, § 1, IX, 3° van dezelfde bijzondere wet).

Enkel voor *noodzakelijke onteigeningen* zouden de organisaties kunnen ontzet worden uit hun eigendomsrecht. De organisaties mogen in voorkomend geval trouwens niet worden gehinderd in hun werking, een toereikende schadeloosstelling moet onverwijld worden betaald en de overheden in België helpen de organisaties bij de herinstallatie. Zulke verdragsbepalingen leggen beperkingen en

voorwaarden op aan *de uitoefening van de onteigeningsbevoegdheid* van de Vlaamse regering, vastgelegd in de Grondwet (artikel 16), de federale en de gefedereerde regelgeving, zoals bepaald in artikel 79 van de wet van 8 augustus 1980.

De organisaties zelf en personeelsleden met een diplomatiek statuut worden alleszins vrijgesteld van *directe en bepaalde indirecte belastingen* op hun activa, inkomsten en goederen voor zover ze bestemd zijn voor het officieel gebruik van de internationale organisatie of met haar werking verband houden.

Art. 170, § 2, Grondwet maakt de gefedereerde overheden principieel bevoegd op fiscaal vlak. De gewone wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd, bepaalt in haar eerste artikel dat de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en die van het Vlaamse Gewest o.m. gefinancierd worden door een krediet ten laste van de federale begroting, *ristorno's* van de opbrengst van sommige bij de wet vastgestelde belastingen of heffingen en een eigen fiscaliteit. De artikelen 3 en 5bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (Financieringswet), zoals gewijzigd, bepalen de gefedereerde belastingen en heffingen.

Die Financieringswet specificeert in haar artikelen 3 en 5bis respectievelijk de gewestelijke belastingen en de enige gemeenschapsbelasting (kijk- en luistergeld). De gewestelijke belastingen waarvan de organisaties en hun personeel in principe vrijgesteld zouden worden, zijn concreet de rechten van overgang bij overlijden, de successierechten op roerende goederen, de onroerende voorheffing en de registratierechten op de overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen (art. 3, 4° tot 6°, Financieringswet).

De Gewesten zijn immers bevoegd, overeenkomstig artikel 4, § 1 en § 2 van de Financieringswet, om de vrijstellingen van die in artikel 3, 1° tot 6° opgesomde belastingen te wijzigen. Hierbij komen enkel de vier boven vermelde belastingen in het kader van de vestiging van internationale organisaties reëel in aanmerking voor vrijstelling, gezien de aard van de eerste drie opgesomde indirecte belastingen (belastingen op spelen, automatische ontspanningstoestellen en slijterijen). De vrijstelling van de belastingen, opgesomd in artikel 3, 7° en 8°, nl. de verkeersbelasting op autovoertuigen en de milieutaksen, blijft een federale bevoegdheid.

De toegewezen delen van de opbrengst van andere belastingen zijn *geen* gefedereerde belastingen : het blijven *rijksbelastingen*, zoals de Financieringswet uitdrukkelijk bepaalt in haar artikel 6. Het gaat om de personenbelasting en de belasting op de toegevoegde waarde (btw). Vrijstellingen op zulke belastingen blijven dus een federale bevoegdheid, hoewel de gefedereerde overheden hierdoor onrechtstreeks inkomsten zullen derven (art. 42 en volgende, Financieringswet) : als gevolg van dergelijke vrijstellingen verlagen de dotaties en *ristorno's*.

De retributies zijn in principe van vrijstelling uitgesloten.

Ingevolge de overgangsmaatregel, vermeld in artikel 15 van de Akkoorden, blijft het aantal bij de organisaties werkende Belgen zeer beperkt. Dit betekent dat de financiële weerslag van de derving van de personeelsbelasting voor de Vlaamse overheid marginaal te noemen is.

Gevolgen voor de acht verdragsprocedures

Huiszoekingen en onteigeningen ressorteren zowel onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten, als onder die van de federale overheid. De belastingen die in aanmerking komen voor vrijstelling liggen hetzij in het federale bevoegdheidsdomein (bv. personenbelasting), hetzij in dat van de Gemeenschappen (kijk- en luistergeld) of van de Gewesten (recht van overgang bij overlijden, successierechten op roerende goederen, onroerende voorheffing en registratierechten betreffende onroerende goederen). In zijn advies d.d. 27 juni 1994 (referte L.23.389/9) over een zetelakkoord, gericht aan de federale minister van Buitenlandse Zaken, heeft de Raad van State o.a. gewezen op de gedeelde bevoegdheid inzake fiscaliteit en eruit geconcludeerd dat ook aan de parlementen van de Gewesten en Gemeenschappen hun instemming met dergelijke verdragen moet gevraagd worden.

Zetelakkoorden zullen dus meestal een zgn. *gemengd* karakter hebben, ook om fiscale redenen : ze bevatten wellicht zowel verdragsbepalingen die op federale bevoegdheden slaan, als bepalingen die soortgelijke bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten betreffen. De Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest zijn dan betrokken partij, naast de federale overheid, en beide moeten bijgevolg dergelijke verdragsteksten goedkeuren.

In toepassing van het interministeriële Samenwerkingsakkoord over de nadere regelen voor het slui-

ten van gemengde verdragen, ondertekend op 8 maart 1994 en goedgekeurd bij decreet van 19 maart 1996, heeft de Werkgroep “gemengde verdragen” op 23 oktober 1996 bij consensus een voorstel geformuleerd voor de interministeriële Conferentie voor buitenlands beleid. Dit voorstel was eensluidend met het advies van de Raad van State. De interministeriële Conferentie heeft dit voorstel van de Werkgroep op 22 april 1997 formeel bekrachtigd.

In toepassing van artikel 167 van de Grondwet, betekent dit dat al de betrokken regeringen, dus in voorkomend geval ook de Vlaamse regering, de onderhandelde verdragstekst moet goedkeuren, vooraleer hij kan (mede-)ondertekend worden. Hun parlementen dienen hun instemming met het ondertekende zetelakkoord te verlenen, vooraleer de federale overheid ze internationaal kan ratificeren.

Bespreking van de zetelakkoorden

Algemene inleiding

Om deze internationale organisaties ook in België een juridisch statuut toe te kennen en hen hier volkomen onafhankelijk te laten functioneren, dienen de bovenvermelde overheden in België een zetelakkoord met die organisaties te sluiten.

De acht Zetelakkoorden die voor België door de toenmalige nationale, resp. federale minister van Buitenlandse Zaken ondertekend werden, bevatten de gebruikelijke voorrechten en immuniteiten die verleend worden aan internationale organisaties. Hun statuut is meestal gelijkwaardig aan dat van diplomatieke vertegenwoordigingen (zendingen) van soevereine staten in andere staten.

De acht voorliggende Zetelakkoorden beantwoorden aan de meeste, zo niet aan alle vermelde beleidsopties over het onthaal van internationale organisaties, die in 1997 werden overeengekomen met de federale regering en de andere gefedereerde regeringen. Ze bevatten dus bepalingen over aangelegenheden waarvoor de Gemeenschappen en de Gewesten uitsluitend of naast de federale overheid bevoegd zijn.

Het Vlaams Parlement wordt om die redenen verzocht namens de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zijn goedkeuring te verlenen aan deze verdragen tot toekenning van een eigen statuut voor de in België gevestigde vertegenwoordigingen van de betrokken organisaties.

De bepalingen van de acht Akkoorden worden infra overlopen. Ze worden per onderwerp behandeld. De onderwerpen en de nummers van de betrokken artikelen worden telkens bovenaan vermeld.

Artikelsgewijze toelichting

Omschrijving van het doel van de Akkoorden en de erkenning van de rechtsbekwaamheid van de betrokken internationale organisatie (preambule van de acht Zetelakkoorden, alsook de artikelen 1 & 2, ERA)

De Zetelakkoorden vermelden de doelstelling : ze moeten toelaten dat de internationale organisaties, met de ruimste rechtsbekwaamheid voor rechtspersonen, in België hun activiteiten op een volkomen onafhankelijke wijze kunnen uitoefenen.

Immunitet van rechtsmacht voor de goederen en activa van de organisaties (artikel 1, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 2, GACS)

De goederen en activa die zes organisaties uitsluitend voor de uitoefening van hun officiële werkzaamheden gebruiken, genieten die ruime immunitet, tenzij die organisaties er uitdrukkelijk afstand van doen. Voor elke maatregel van tenuitvoerlegging is een afzonderlijke verklaring van afstand vereist.

Dergelijke immunitet geldt niet voor het Europees Ruimte-agentschap (ERA) : artikel 3 van dat Zetelakkoord bepaalt enkel dat het ERA het exclusief gebruiksrecht heeft op zijn terreinen en gebouwen. Het ERA verwerft tevens de rechten om die goederen te bouwen, uit te rusten en toegankelijk te maken, onder voorbehoud van de in België geldende bouwvoorschriften.

Onschendbaarheid van de goederen en het archief (artikelen 4, ERA ; artikelen 2, 3 & 4, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikelen 3, 4, 5, 6 & 7, GACS)

De officiële gebouwen, inclusief ambtswoningen, kunnen slechts met de toestemming van de organisaties betreden worden. Die toestemming wordt verondersteld gegeven te zijn bij ramp die beschermende maatregelen dringend vereist. De Belgische overheden treffen tevens de passende maatregelen om de bezetting of de beschadiging van de gebouwen van de organisaties en andere hinder te beletten.

Zij helpen bij de installatie of herinstallatie van de vestiging van zeven organisaties. Het Zetelakkoord met de GACS bevat dergelijke bepaling niet.

Met uitzondering van verkeersongevallen en verkeersovertredingen, zijn de eigendommen of goederen en activa vrij van elke vorm van beslag of andere dwangmaatregel, zelfs indien die maatregelen van openbaar belang zijn. Mocht een onteigening voor zulke doeleinden noodzakelijk zijn, dan neemt men de passende voorzorgen om de werking van de organisaties niet te hinderen en wordt een toereikende schadeloosstelling betaald.

Ook het archief en alle documenten die de organisaties toebehoren of die zij bewaren, zijn onschendbaar, waar ze zich ook bevinden.

In het Zetelakkoord met het ERA komen dergelijke bepalingen niet voor.

Financiële rekeningen, transacties en uitschrijven van leningen (artikel 5, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 8, GACS)

Met uitzondering van het ERA, hebben de zeven overige organisaties het recht deviezen en rekeningen in elke valuta te bezitten, voor zover het nodig is voor de uitoefening van de werkzaamheden om hun doelstellingen te bereiken. België verbindt zich ertoe de nodige machtigingen te verlenen om, in overeenstemming met het interne en internationale recht, alle overdrachten van deviezen te laten verrichten die in verband staan met de oprichting en de werking van die organisaties. Hieronder zijn de uitschrijvingen van leningen door zes organisaties begrepen, op voorwaarde dat België daartoe machtiging heeft verleend. Zulke bepaling is niet opgenomen in de Zetelakkoorden met het ERA en de GACS.

Vrijstelling van belastingen op activa, inkomsten en andere goederen, alsook op de aankoop van goederen of dienstverleningen (artikelen 6 & 7, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikelen 9 & 10, GACS)

Met uitzondering van het ERA, zijn de activa, inkomsten en andere goederen van de zeven overige organisaties vrijgesteld van directe belastingen. Voor de EVA, de GACS, de TA/EVA en de LAS geldt dit zonder enige beperking. Inkomsten van de GCC, de CENH en het ACTS zijn hiervan niet vrijgesteld, als ze uit industriële of commerciële activiteiten voortvloeien, hetzij voor eigen rekening, hetzij voor die van hun lidstaten.

Als dezelfde zeven organisaties belangrijke aankopen doen van roerende of onroerende goederen of belangrijke diensten laten verrichten, dan is het mogelijk de vrijstelling of de terugbetaling toe te staan van de in die prijzen begrepen indirecte rechten of belastingen. Die goederen of diensten moeten wel noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun officiële werkzaamheden.

Het Zetelakkoord met het ERA bepaalt niets in die zin.

Vrije invoer van goederen en publicaties (artikel 8, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 11, GACS)

Het ERA uitgezonderd, kunnen de overige zeven organisaties alle goederen en publicaties invoeren die bestemd zijn om te worden gebruikt in het kader van hun officiële werkzaamheden. De regelgeving van de Europese Gemeenschap en de interne rechtsnormen m.b.t. de openbare orde, veiligheid en volksgezondheid blijven echter onverminderd gelden.

Het Zetelakkoord met het ERA bevat geen dergelijke bepaling.

Vrijstelling van indirecte belastingen op invoer en uitvoer van goederen en op officiële publicaties (artikelen 9 & 10, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 12, GACS)

Met uitzondering van het ERA, de LAS en de GACS, zijn de overige vijf organisaties vrijgesteld van alle indirecte belastingen van landelijk, gewestelijk en/of communautair en lokaal bestuursniveau met betrekking tot goederen die in het kader van de officiële activiteiten door de organisatie zelf of in haar naam worden ingevoerd, aangekocht of uitgevoerd. De LAS is van dergelijke belastingen vrijgesteld voor zover ze van landelijke en lokale aard zijn. In de Zetelakkoorden met het ERA en de GACS is er zulke vrijstelling niet voorzien.

Er is tevens aan de EVA, de GCC, de TA/EVA, de CENH, de LAS en het ACTS een vrijstelling toegestaan van alle indirecte belastingen op officiële publicaties van die organisaties die zij voor zichzelf bestemmen of die naar het buitenland verzonden worden. De GACS is enkel vrijgesteld van dergelijke belastingen op voorwaarde dat deze organisatie de publicaties zelf kosteloos verspreidt. Het Zetelakkoord met het ERA bevat geen fiscale vrijstelling van die aard.

Overdracht van goederen (artikel 11, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 13, GACS)

Er wordt in elk zetelakkoord, behalve in dat met het ERA, uitdrukkelijk verklaard dat de goederen van de organisatie in België slechts mogen worden overgedragen mits naleving van de interne regelgeving. Het Zetelakkoord met het ERA bevat geen bepaling in die zin.

Uitsluiting van vrijstelling voor retributies (artikel 12, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 14, GACS)

In elk zetelakkoord, met uitzondering van dat met het ERA, wordt bepaald dat de organisatie geen vrijstelling mag aanvragen voor de vrijstelling van belastingen, heffingen of rechten die een vergoeding uitmaken in ruil voor openbare dienstverlening (retributies). Dergelijke bepaling komt in het Zetelakkoord met het ERA niet voor ; een vrijstelling is evenmin voorzien.

Vrije communicatie en onschendbaarheid van de briefwisseling (artikel 5, ERA ; artikel 13, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 15, GACS)

Het ERA heeft specifiek het recht zijn telecommunicatiesystemen te gebruiken om de officiële activiteiten te ontplooiën. België doet, met toepassing van het interne recht, het nodige om de installatie en het gebruik hiervan te vergemakkelijken. In het algemeen, is de officiële briefwisseling van het ERA en de overige zeven organisaties onschendbaar.

Voorrechten en immuniteiten voor de buitenlandse vertegenwoordigers (artikel 14, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 16, GACS)

Vertegenwoordigers van lidstaten van de organisaties die deelnemen aan hun werkzaamheden en hun experts genieten tijdens de uitoefening van hun functies de gebruikelijke voorrechten, immuniteiten en faciliteiten. Dergelijke maatregel geldt ook voor de ambtenaren van zes organisaties die in het buitenland verblijven en daar hun voornaamste functie uitoefenen – dit is niet het geval voor de GACS.

Het Zetelakkoord met het ERA bevat helemaal geen bepalingen in die zin.

Statuut van de leidende ambtenaren van de organisaties (artikel 6, ERA ; artikel 15, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 17, GACS)

Het hoofd van de vestiging in België en zijn adjunct genieten hetzelfde diplomatieke statuut als dat van leden van zendingen, die als diplomaat geaccrediteerd zijn bij soevereine staten. Dit is het geval voor de acht organisaties.

Voor de EVA en de GACS komen nog andere personen hiervoor in aanmerking. Andere ambtenaren van de EVA genieten eveneens van die diplomatieke bescherming indien drie voorwaarden worden vervuld : 1° die ambtenaren bezaten reeds dergelijke status in Genève op het ogenblik van hun overplaatsing naar Brussel, 2° hun overplaatsing gebeurt uiterlijk drie jaar na de ondertekening van het Zetelakkoord en 3° de Belgische regering stemt met die status in. De ambtenaren van het GACS-secretariaat die aangewezen worden door de ACS-lidstaten, alsook de echtgenoten en de inwonende minderjarige kinderen van de leidende en de nationale ambtenaren van dat secretariaat hebben dezelfde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten als het diplomatiek personeel van zendingen.

Statuut van de overige personeelsleden (artikel 7, ERA ; artikelen 16, 17 & 18, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikelen 18, 19, 20 & 22, GACS)

Alle ambtenaren van zeven organisaties, het ERA nl. uitgezonderd, genieten de vrijstelling van elke belasting op hun salarissen, emolumenten en vergoedingen uitgekeerd door hun organisatie, in zeven Akkoorden op voorwaarde dat zij op die inkomsten een belasting heft. Bovendien moet het interne belastingstelsel van de organisaties GCC, CENH en ACTS door België erkend worden. Het Zetelakkoord met het ERA daarentegen stelt geen enkele voorwaarde voor de vrijstelling van die inkomstenbelastingen.

België behoudt het recht om die inkomsten in aanmerking te nemen bij de berekening van belastingen geheven op inkomsten uit andere bronnen. De vrijstelling geldt uitdrukkelijk niet voor pensioenen of renten die de organisatie aan haar vroegere ambtenaren in België of hun rechthebbenden uitkeert en evenmin voor de salarissen, emolumenten en vergoedingen van de plaatselijke medewerkers.

Al de ambtenaren, die van het ERA uitgezonderd, genieten van dezelfde faciliteiten in verband met de valuta- en deviezenregels die aan ambtenaren van internationale organisaties gewoonlijk worden toegekend.

Die ambtenaren genieten bovendien van de immuniteit van rechtsmacht met betrekking tot hun handelingen en uitspraken tijdens de uitoefening en na de neerlegging van hun functie. Hun officiële papieren en documenten zijn onschendbaar.

Met inbegrip van het ERA, zijn zijzelf en de gezinsleden te hunnen laste tevens vrijgesteld van vreemdelingenregistratie en van maatregelen die de immigratie beperken. Er wordt wel een meldingsplicht van aankomst en vertrek van ambtenaren voorzien ten opzichte van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken. Persoonlijke fiches per ambtenaar worden hiervoor opgemaakt, waarvan de wijzigingen meestal maandelijks moeten worden meegedeeld – het ERA en de GACS zijn slechts jaarlijks tot die mededelingen verplicht, maar dan met betrekking tot het gehele personeel.

Personeelsleden van het ERA, de ambtenaren van de andere zeven organisaties en de inwonende of te hunnen laste zijnde gezinsleden, die in België geen privé activiteit verrichten met enig winstoogmerk, vallen niet onder de Belgische regelgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten en de uitoefening door vreemdelingen van een zelfstandig beroep.

Stelsel van sociale zekerheid van het personeel (artikel 8, ERA ; artikel 19, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 23, GACS)

In het Zetelakkoord met het ERA wordt in dit verband enkel bepaald dat de werkzaamheden van de organisatie deel uitmaken van de officiële activiteiten, in de zin van artikel VII van Bijlage I van het Verdrag tot oprichting van het ERA, op 30 oktober 1980 in werking getreden. Hierdoor is zijn Fonds voor sociale verzekering van toepassing op de activiteiten verricht door de vestigingen in België.

De ambtenaren van de EVA, GCC en TA/EVA die in België naast hun functie geen andere activiteit met winstoogmerk verrichten, moeten aangesloten zijn bij de stelsels die die organisaties voor hen voorzien. De drie organisaties laten de ambtenaren die niet door hun specifieke stelsels gedekt zouden zijn, aansluiten bij het Belgische stelsel van sociale zekerheid. Zij verbinden zich ertoe de ambtenaren die in België hun functie uitoefenen en die aangesloten zijn bij het stelsel van de betrokken organisatie, voordelen toe te kennen die gelijk staan met die voorzien in het Belgische stelsel. België kan van die organisaties de terugbetaling vorderen van alle kosten, veroorzaakt door enige vorm van sociale bijstand die het zou hebben verleend aan

de ambtenaren aangesloten bij de specifieke stelsels van de organisaties.

De ambtenaren van de GACS, de CENH, de LAS en het ACTS met een vreemde nationaliteit en zonder permanente verblijfsvergunning, die in België geen andere activiteit met winstoogmerk verrichten dan die vereist voor hun officiële functie, hebben het recht te opteren voor de toepassing van de Belgische regelgeving inzake sociale zekerheid. Dat recht kan slechts eenmaal worden uitgeoefend en wel binnen de drie maanden na de ambtsaanvaarding in België. Voor de ambtenaren van de CENH is de voorafgaande toelating van hun organisatie vereist.

Ten aanzien van de ambtenaren die hebben geopteerd voor het Belgische stelsel, past de betrokken organisatie die Belgische regelgeving toe. Jegens die ambtenaren die hiervoor niet kozen, hebben die vier genoemde organisaties de plicht erover te waken dat die personen door een doeltreffend stelsel van sociale zekerheid worden gedekt. België bekomt alleszins van de betrokken organisatie de terugbetaling van de kosten die door enige vorm van sociale bijstand zijn veroorzaakt.

Vrijstelling van belastingen op voertuigen en meubelen (artikel 9, ERA ; artikel 20, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 21, GACS)

Als enige organisatie in dit verband, is het ERA zelf vrijgesteld van alle rechten en heffingen op de invoer of aankoop van dienstwagens. Het is ook vrij van verkeersbelastingen op die wagens.

Alle Zetelakkoorden bepalen dat de personeelsleden van het ERA en de GACS en de ambtenaren van de zes overige organisaties het recht hebben om meubelen en persoonlijke voertuigen vrij van belasting op de toegevoegde waarde in te voeren of in België aan te kopen. Dit wordt toegestaan conform het Europees Gemeenschapsrecht en het intern recht in België. Die vrijstelling geldt slechts gedurende de twaalf maanden volgend op de eerste ambtsaanvaarding voor zeven organisaties in België, voor het personeel van de GACS bestaat die tijdsbepering niet. Bovendien heeft het GACS-personeel bij de ambtsneerlegging een recht van belastingvrije uitvoer van die goederen.

Voorrechten voor het personeel met de Belgische nationaliteit (artikel 21, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikel 24, GACS)

België is niet verplicht de in die Zetelakkoorden bepaalde voordelen, voorrechten en immuniteiten

toe te kennen aan eigen onderdanen of permanente verblijfhouders. Hierop vormt de vrijstelling van belastingen op hun salarissen ed. een uitzondering, zoals omschreven in artikel 16, 1°, a, EVA, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS en in artikel 18, GACS. Die personeelsleden genieten tevens van de immuniteit van rechtsmacht in verband met handelingen, hierin begrepen geschriften en uitspraken, verricht tijdens de uitoefening van hun functie.

Het Zetelakkoord met het ERA bevat dergelijke bepalingen niet.

Gebruik van de voorrechten en immuniteiten (artikel 11, ERA ; artikelen 22, 23, 24, 25, 26 & 27, EVA ; artikelen 22, 23, 24, 25, 26, 27 & 28, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS ; artikelen 25, 26, 27, 28, 29 & 30, GACS)

De voorrechten en immuniteiten van de leden van het Secretariaat van de GACS en de ambtenaren van zes organisaties (voor het ERA geldt een specifieke regeling, zie infra) worden uitsluitend in het belang van de internationale organisaties toegestaan, niet voor hun persoonlijk voordeel. Het hoofd van elke organisatie heeft het recht en de plicht de immuniteit op te heffen, als die het rechtsverkeer hindert en die opheffing de belangen van de organisatie niet schaadt. België behoudt expliciet het recht de nuttige voorzorgsmaatregelen te treffen voor de nationale veiligheid (zulke bepaling komt in het Zetelakkoord met de GACS niet voor).

De ambtenaren van de organisaties genieten alleszins geen immuniteit van rechtsmacht bij inbreuken op de verkeersreglementering of bij schade veroorzaakt door een motorvoertuig. De organisaties zelf en hun ambtenaren moeten de verplichtingen nakomen die door de Belgische regelgeving worden opgelegd in verband met de verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid ingevolge het gebruik van motorvoertuigen.

In samenwerking met de bevoegde overheden in België, bevorderen zij de rechtsbedeling, verzekeren zij de naleving van de politiereglementen en voorkomen zij ieder misbruik van de voorrechten en immuniteiten. De vestiging van de organisatie, de ambtenaren en de lokale medewerkers dienen de Belgische regelgeving in acht te nemen.

Jaarlijks zenden de organisaties, de EVA uitgezonderd, aan de begunstigden een fiche met het bedrag van de salarissen, emolumenten, vergoedingen, pensioenen of renten die tijdens het voorgaande jaar zijn uitbetaald. De fiches vermelden tevens

het bedrag van de belasting die voor de organisaties op die inkomsten werden geheven. Zes organisaties bezorgen een kopie van die fiches aan de fiscaal bevoegde overheidsdiensten in België, de GACS aan het federale ministerie van Buitenlandse Zaken (niet meer verplicht voor GACS-ambtenaren, zodra hun inkomsten belast worden door de lidstaten en zij geen ander beroep dan hun functie uitoefenen).

Al de in deze paragraaf besproken verdragsbepalingen zijn niet opgenomen in het Zetelakkoord met het ERA. Er wordt wel verwezen naar de bepalingen van Bijlage I van het Verdrag tot de oprichting van het ERA die de afstand van immuniteit door die organisatie betreffen.

Aansprakelijkheid naar aanleiding van de werking van de organisaties in België (artikelen 10, 12 & 13, ERA ; artikel 28, EVA ; artikel 29, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS)

De verdragspartij België is door de vestiging van de EVA, de GCC, de TA/EVA, de CENH, de LAS en het ACTS niet internationaal aansprakelijk voor enige handeling of verzuim van die organisaties zelf of van hun ambtenaren. Dat is niet bepaald in het Zetelakkoord met de GACS en voor het ERA geldt een specifieke regeling.

Het ERA is aansprakelijk voor elk nadeel of elke schade ten gevolge van de werking van zijn vestigingen in België. In principe valt die aansprakelijkheid onder het Belgische recht. Die organisatie stelt België vrij van iedere eis tot schadevergoeding naar aanleiding van schade aan derden.

België heeft een recht van verhaal op het ERA, als zijn internationale aansprakelijkheid in het geding is wegens werkzaamheden van de organisatie in verband met de vestigingen van het ERA in België en wegens een handeling of verzuim van de organisatie zelf of van haar personeelsleden in het kader van hun functie.

Het ERA sluit een verzekering af voor de aansprakelijkheid die uit het Zetelakkoord voortvloeit. Dat verzekeringscontract bepaalt dat elke belanghebbende derde zich rechtstreeks tot de verzekeraar van de organisatie mag wenden.

Onverminderd de bepalingen van Bijlage I van het Verdrag tot oprichting van het ERA en van alle aanvullende overeenkomsten krachtens dat Verdrag, geldt het interne recht van België voor alle werkzaamheden van die organisatie.

Interpretatie en uitvoering van de Zetelakkoorden – geschillenprocedures (artikelen 14, 15 & 15, ERA ; artikel 29, EVA ; artikel 30, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS)

In de Zetelakkoorden met de EVA, de GCC, de TA/EVA, de CENH, de LAS en het ACTS worden meningsgeschillen tussen de verdragspartijen over de interpretatie of de toepassing van de Akkoorden die niet in onderling overleg kunnen worden bijgelegd, op verzoek van een partij ingediend bij een scheidsgerecht of arbitragecollege. Dat college telt drie leden, van wie de Belgische regering en de betrokken organisatie er elk één aanwijzen. Die twee leden kiezen een voorzitter en indien zij niet tot een consensus komen, wijst de voorzitter van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag op hun verzoek de collegevoorzitter aan. Het college maakt zijn huishoudelijk reglement op.

Het Zetelakkoord met het ERA bevat soortgelijke bepalingen. Elk meningsgeschil over de interpretatie of uitvoering van het Akkoord dat niet tussen de partijen in overleg kan worden opgelost, kan door elk van hen worden voorgelegd aan een scheidsgerecht conform het Verdrag tot oprichting van het ERA en aanvullende bepalingen krachtens dat Verdrag uitgevaardigd voor de indiening van het verzoekschrift. Dat scheidsgerecht past het interne recht van België toe als er geen oplossing wordt geboden door het Zetelakkoord of het Verdrag.

Bovendien wordt een gemeenschappelijk adviescomité opgericht dat bestaat uit vertegenwoordigers van het ERA en van de betrokken overheden in België. Dat comité bewaakt de uitvoering van het Zetelakkoord. De voorzitter ervan wordt aangewezen door de federale minister van Buitenlandse Zaken.

Het Zetelakkoord met de GACS bevat geen bepaling over de interpretatie en uitvoering.

Slotbepalingen in verband met de inwerkingtreding, wijziging, beëindiging en opmaak van de Zetelakkoorden (artikel 17, ERA ; artikel 30, EVA ; artikel 31, GCC, TA/EVA, CENH, LAS en ACTS en GACS)

De Zetelakkoorden met het ERA, de EVA, de GCC, de TA/EVA, de CENH, de LAS en het ACTS bepalen dat de verdragspartijen elkaar de afwerking van hun interne procedures meedelen die vereist zijn voor de inwerkingtreding. Het Akkoord met de GACS bepaalt enkel dat het moet worden bekrachtigd door België en door de GACS

worden goedgekeurd ; de akten over die beslissingen worden in Brussel uitgewisseld. De acht interne procedures in België zijn echter identiek.

Wat de inwerkingtreding zelf betreft, bevatten de acht Zetelakkoorden geen uitdrukkelijke bepaling. Uit de artikelen in verband met de voorrechten en immuniteiten van de organisaties zelf en hun personeel blijkt echter impliciet dat de Akkoorden slechts volledige uitwerking krijgen indien ze terugwerkende kracht hebben tot de datum van hun ondertekening. De betrokken organisaties zijn immers kort voor of na die ondertekening in België geïnstalleerd. Meteen traden de eerste personeelsleden hier in functie.

De analoge toepassing van de reeds vermelde Conventie inzake diplomatiek verkeer (Wenen, 18 april 1961) is hierbij van belang. De hoofden van de vestigingen worden geacht met hun werkzaamheden in de ontvangende staat te beginnen, wanneer zij hun aankomst meedelen aan het bevoegde ministerie van de ontvangende staat (artikelen 10 en 13). Tevens beslissen de organisaties principieel vrij over de aanstelling van personeelsleden (artikel 7). Het volstaat dat zij hun benoeming en aankomst meedelen aan het bevoegde ministerie (artikel 10).

Wegens de bewoordingen van de Zetelakkoorden zelf en de dwingende bepalingen van die Conventie, is het verantwoord de verdragen te laten terugwerken tot de data van ondertekening voorzover die data niet vroeger zijn dan 18 mei 1993. Op die datum werd Vlaanderen internationaal bevoegd om verdragen te sluiten, zodat het zich niet eerder kan verbinden. Vandaar dat de Zetelakkoorden die voor die datum ondertekend werden slechts vanaf 18 mei 1993 uitwerking krijgen. Dit geldt voor de Akkoorden met het ERA, de EVA, de GACS, de GCC en de TA/EVA. De overige drie Zetelakkoorden, die met de CENH, de LAS en het ACTS werden nadien ondertekend en zij treden dus in werking op hun datum van ondertekening.

Met uitzondering van het Zetelakkoord met het ERA, bepalen de Akkoorden niets over de procedure tot wijziging ervan. Indien het ERA-akkoord wordt gewijzigd, dan treden die wijzigingen in werking op de datum dat de ene partij de andere schriftelijk meedeelt dat ze instemt met het laatst schriftelijk ingediende voorstel tot wijziging.

De Akkoorden met de EVA, de GCC, de TA/EVA, de CENH, de LAS en het ACTS bepalen tevens dat de Akkoorden van kracht blijven, hetzij voor de duur van het verdrag tot oprichting van de organisatie, hetzij tot het einde van de termijn van één

jaar te berekenen vanaf de datum waarop een partij de andere heeft meegedeeld dat zij het wenst te beëindigen. Het Akkoord met de GACS luidt dat het geldt voor de duur van de vestiging van het Secretariaat in België of tot het einde van dezelfde termijn van één jaar in geval van opzegging.

Het Zetelakkoord met het ERA kan vooreerst beëindigd worden na een opzeggingstermijn van drie jaar die loopt vanaf de eerste januari van het jaar volgend op het jaar waarin een partij haar opzegging heeft meegedeeld. Als de opzegging door België gebeurt in toepassing van artikel XXIV van het Verdrag tot oprichting van het ERA, dan eindigt dit Akkoord op de datum waarop de opzegging ingaat. Het Akkoord kan ook eindigen in geval van ontbinding van het ERA op de voorwaarden omschreven in artikel XXV van hetzelfde Verdrag.

Zeven Zetelakkoorden zijn opgemaakt in twee exemplaren, elk in het Nederlands en in minstens één andere taal gekozen door de betrokken organisatie. Enkel het Akkoord met de GCC, ondertekend op 25 mei 1981, is niet in het Nederlands opgemaakt. Daarom ligt de authentieke verdrags tekst in het Engels en de Nederlandse vertaling voor.

Advies van de Raad van State

Op 24 september 1998 verstrekke de Raad van State zijn advies nr. 28.201/1 over het voorontwerp van decreet. De enige opmerking van de Raad bestaat erin dat hij bezwaar maakt tegen de terugwerkende kracht waarmee deze zetelakkoorden zouden worden goedgekeurd (artikelen 2 tot 9 van het voorontwerp van decreet). De Raad merkt op dat hierdoor de regelmatigheid kan worden aangetaast van vervolgingen of procedures die reeds zijn aangevat. Dergelijke rechtsgevolgen zouden de rechtszekerheid en in het bijzonder de rechten van de betrokken derden in het gedrang brengen.

Er wordt inderdaad voorzien in een retroactieve werking van de Zetelakkoorden met ingang van de datum van ondertekening (of 18 mei 1993 als de ondertekeningsdatum vroeger ligt, wegens de bevoegdheidsbepaling *ratione temporis* van Vlaanderen op internationaal vlak), wat gelijk staat met het ogenblik waarop de betrokken organisaties zich effectief in België vestigden.

De retroactieve werking moet toelaten het hoofd van de zending, zijn adjunct en de overige perso-

neelsleden van de internationale organisaties zonder uitstel te laten genieten van de bij hun statuut horende voorrechten en immuniteiten, namelijk vanaf hun indiensttreding op het Belgische grondgebied.

De Vlaamse regering is van oordeel dat deze retroactiviteit dient behouden te worden. Het toekennen van dat specifieke statuut beoogt de autonome uitoefening van de opdracht van die organisaties in de ontvangende staat te waarborgen. Het is wegens het belang van die organisaties aangewezen dat die voorrechten en immuniteiten gelden vanaf hun effectieve installatie op het Belgische grondgebied.

In dit verband kan voor die internationale organisaties per analogie verwezen worden naar de Conventie van Wenen van 1961 inzake het diplomatiek verkeer : de preambule van die Conventie stelt dat de voorrechten en immuniteiten niet dienen om personen te bevoorrechten, maar wel om het doelmatig functioneren te verzekeren van diplomatieke zendingen als vertegenwoordigers van soevereine staten. Die doelstelling blijkt eveneens uit de verwijzing naar het functionele aspect van die voorrechten en immuniteiten in verscheidene artikelen van de Conventie, waaronder vooral de artikelen 3 (de omschrijving van de functies van een diplomatieke zending), 13 (het begin van de functieuitoefening door het zendingshoofd vanaf de aanbidding van zijn geloofsbrieven aan de ontvangende staat), 25 (“de ontvangende staat verleent de zending alle faciliteiten ten behoeve van de uitoefening van haar werkzaamheden”), 39 (die voorrechten en immuniteiten gelden vanaf de betreding van het grondgebied van de ontvangende staat om de functie op te nemen of vanaf de kennisgeving van zijn aanstelling aan het overeengekomen ministerie van die staat) en 41 (de plicht voor de diplomatiek beschermde personen om de regelgeving van de ontvangende staat na te leven).

Bovendien beperkt de juridische weerslag van dat bevoorrecht statuut zich voor Vlaanderen tot de vrijstelling van de enige gemeenschapsbelasting in hoofde van de organisaties, namelijk het kijk- en luistergeld (artikel 5bis, Financieringswet), in de mate dat die organisaties voor hun werking gebruik maken van televisietoestellen. Wat de gewestelijke belastingen (artikel 3, Financieringswet) betreft, wordt aan Vlaamse zijde slechts vrijstelling verleend van de onroerende voorheffing en de registratierechten op overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen met betrekking tot het vermogen van de organisatie zelf of van het zendingshoofd, alsook van de successierechten op roerende goederen van het buitenlands

personeel of zijn inwonende gezinsleden (artikelen 23 en 34 van de Conventie).

Begin november 1998 waren er trouwens op grond van de gegevens van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken en het Rijksregister geen fiscale schulden van de betrokken organisaties en hun personeel vervallen ten opzichte van Vlaanderen. Er waren dus geen dergelijke vorderingen ingeleid, noch in een administratieve fase, noch in een gerechtelijke.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap
en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Theo KELCHTERMANS

*De Vlaamse minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

Eric VAN ROMPUY

*De Vlaamse minister van Brusselse
Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,*

Brigitte GROUWELS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de volgende internationale akten :

- 1° het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Ruimte-Agentschap, ondertekend in Parijs op 26 januari 1993 ;
- 2° het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 27 januari 1993 ;
- 3° het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de groep van Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee en de uitgewisselde brieven, ondertekend in Brussel op 26 april 1993 ;
- 4° het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten, ondertekend in Brussel op 11 mei 1993 ;
- 5° het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Toezichhoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 22 december 1994 en de uitgewisselde brieven, ondertekend in Brussel op 6 en 8 januari 1997 ;
- 6° het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Conferentie van het Energiehandvest, ondertekend in Brussel op 26 oktober 1995 ;
- 7° het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Liga van de Arabische Staten, ondertekend in Brussel op 16 november 1995 ;
- 8° het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking, ondertekend in Brussel op 16 november 1995

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Ruimte-Agentschap, ondertekend in Parijs op 26 januari 1993, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 3

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 27 januari 1993, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 4

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de groep van Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee en de uitgewisselde brieven, ondertekend in Brussel op 26 april 1993, zullen, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 5

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten, ondertekend in Brussel op 11 mei 1993, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 6

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Toezichhoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA), ondertekend in Brussel op 22 december 1994, en de uitgewisselde brieven, ondertekend op 6 en 8 januari 1997, zullen, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 7

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Conferentie van het Energiehandvest, ondertekend in Brussel op 26 oktober 1995, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 26 oktober 1995.

Artikel 8

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Liga van de Arabische Staten, ondertekend in Brussel op 16 november 1995, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 16 november 1995.

Artikel 9

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking, ondertekend in Brussel op 16 november 1995, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 16 november 1995.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap
en Technologie,*

LUC VAN DEN BRANDE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

LUC VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling,

THEO KELCHTERMANS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid,

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

LEO PEETERS

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

EDDY BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

LUC MARTENS

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

Eric VAN ROMPUY

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,

Brigitte GROUWELS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt ;

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Ruimte-Agentschap, ondertekend in Parijs op 26 januari 1993, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 3

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 27 januari 1993, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 4

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de groep van Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee en de uitgewisselde

brieven, ondertekend in Brussel op 26 april 1993, zullen, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 5

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten, ondertekend in Brussel op 11 mei 1993, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 6

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Toezichhoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA), ondertekend in Brussel op 22 december 1994, en de uitgewisselde brieven, ondertekend op 6 en 8 januari 1997, zullen, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 18 mei 1993.

Artikel 7

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Conferentie van het Energiehandvest, ondertekend in Brussel op 26 oktober 1995, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 26 oktober 1995.

Artikel 8

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Liga van de Arabische Staten, ondertekend in Brussel op 16 november 1995, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 16 november 1995.

Artikel 9

Het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking, ondertekend in Brussel op 16

november 1995, zal, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, volkomen uitwerking hebben met ingang van 16 november 1995.

Brussel, 24 november 1998.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap
en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

Steve STEVAERT

*Voor de Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Theo KELCHTERMANS

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden,
Wetenschap en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

*De Vlaamse minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

Eric VAN ROMPUY

*De Vlaamse minister van Brusselse
Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,*

Brigitte GROUWELS
